

Harmonia Mozartiana Pragensis

Desetidílný cyklus koncertů „Bohemia – Austria“, realizovaný souborem **Harmonia Mozartiana Pragensis** (HMP) pravidelně každý měsíc v Kostele sv. Martina ve zdi na Starém Městě pražském, se na jaře nachýlil k závěru.

Komorní soubor HMP je kolektivem na bázi párového obsazení dechových nástrojů (většinou dvojic hobojů, klarinetů, fagotů a lesních rohů), spjatým především s epochou hudebního klasicismu a ve své době nesmírně populárním. Je pozoruhodné, že dobová popularita žánru dechové harmonie skvěle koresponduje s cítěním příznivce trochu odlehčené vážné hudby začátku 21. století – vkusnou mírou sdělné libivosti a celkovou relaxační pohodou i nespornou estetickou hodnotou. Už proto souboru HMP náleží ve spektru běžného pražského koncertního dění, sázejícího především na efekt, levnější libivost, rutinní omílání dávno omletého a snadný výdělek, postavení poměrně vzácné. Právě na tomto poli jsou prvky odkazu pověstné české hudebnosti nejsnáze čitelné. Právě prostřednictvím tohoto žánru čeští hudebníci a skladatelé ve druhé polovině 18. a začátkem 19. století udávali v Evropě tón a byli podle toho náležitě respektováni.

Po „poločase“ zmíněného koncertního cyklu z těchto důvodů upoutala pozornost tematicky specifická dvojice jarních koncertů souboru HMP – jednak Hudba ze schwarzenberského archivu (12. 3.) a jednak Přátelství Mozarta a Myslivečka (9. 4.).

První koncert názorně přiblížil jedno ze specifíků evropsky jedinečné hudební sbírky z Českého Krumlova – dobové úpravy *Mozartových oper* pro dechovou harmonii z pera hudebníků pocházejících z Čech. Tyto úpravy tehdy sehrály nezapomenutelnou roli při – řečeno dnešními slovy – vskutku mediálním šíření a popularizaci Mozartova díla. Hudební provoz schwarzenberského dvora měl mj. jednu charakteristickou zvláštnost – taměj-

ší dechová harmonie místo klarinetů většinou exponovala dvojici anglických rohů. Takže díky HMP jsme mohli plně vychutnat stylově autentické a dnešnímu posluchači dosud neznámé témbrové kouzlo Mozartových melodií. „Myslivečkovský“ večer zase vhodně připomenul nejen známé téma (vůbec ne epigonským Myslivečkovým *Oktetem Es dur č. 1*), ale rovněž poukázal na kvalitativně vzestupný diapazon české kompoziční školy v oboru dechové harmonie (*Harmonie B dur, op. 67, F. V. Kramáře – Krommera*) ve srovnání s Mozartem (*Divertimento Es dur*) a dokonce i soudobou mladou českou tvorbou, tentokrát reprezentovanou čtyřdílným několikaminutovým *Voktetem Slavomíra Hořínky* (1980), studujícího kompozici na pražské HAMU u prof. Ivana Kurze. Hořínka svým částečně dramaticky laděným a částečně aleatoricky psaným kusem očividně zaujal publikum i interprety.

Interpretační kvality HMP nejlépe posoudíme při prubířských meznících jejich dramaturgie, jimiž jsou transkrip-

ce operních předeher. Nástrojovému plénu intonačně krásně vycházejí kompaktní akordické bloky ve vertikále souhry. Jednotliví hráči rovněž bravurně zvládají virtuózní úskalí, kladoucí nemalé nároky na melodicko-rytmickou frekvenci tempově vypjatých ploch. Na březnovém „schwarzenberském“ večeru shodou okolností zaujala právě dvojice anglických rohů, na dubnovém to pak byly především lesní rohy a klarinetky a konečně pokaždé výrazově skvěle pojatý vůdčí hobojoový part. Kvality komorně profilované souhry HMP musíme pochválit o to víc, že koncert od koncertu hrají v personálně dost proměnlivém složení. Programy obou pojednávaných koncertů (ovšem nejenom je) nastudoval dirigent Státní opery **Richard Hein** (připomeňme někdejší spolupráci dirigenta Františka Vajnara a souboru stejného složení Collegium musicum Pragense). Heinův původně spíše pohostinský podíl byl v poslední době natolik intenzivní a zásadní, že se stal uměleckým vedoucím souboru.

Popularita HMP roste a ambice souboru jsou do budoucna nemalé – jeho zakladatel a organizátor, fagotista **Luboš Fait**, chce usilovat o vytvoření studijního interpretačního i badatelského centra či akademie v oboru dechové harmonie. Rubem morální záštity České komise pro UNESCO, pod níž se cyklus koncertů HMP uskutečnil, jsou zatím bohužel více než skrovné ekonomické podmínky a sponzorská lhostejnost.

JULIUS HŮLEK

Harmonia Mozartiana Pragensis v plné sestavě

Foto Zdeněk Chrapek